možnost, aby mohly býti alespoň částečně spláceny dluhy z doby před hospodářskou krisí, zejména an dovolací rekurent jen na daních dluží podle navrhovatelky částku 754.214 Kč 75 h.«

Dr. Artur Fanta.

Pouhým přijetím úředně schváleného provozovacího řádu se sazebníkem soukromého zprostředkovatele (§§ 1 a 4 zákona ze dne 19. srpna 1925, čís. 203 Sb. z. a n.), kterýžto řád není závaznou listinou o b o u smluvních stran, nepřejímá smluvník mlčky závazky v něm uvedené.

Žalující zprostředkovatel realit domáhal se na žalovaném majiteli vily zaplacení 1/4% provise ze žalovaným požadované kupní ceny za vilu, a to ve smyslu odstavce V. žalovanému doručeného provozovacího řádu se sazbou dohodného. Podle tohoto odstavce, neuskuteční-li se zprostředkování přes to, že zprostředkovatel se o prodej snažil, následkem toho, že prodávající odvolá zprostředkovateli záznam nebo prodá sám prostřednictvím jiného, jest prodávající povinen zaplatiti zprostředkovateli jako náhradu za jeho námahu, ztrátu času a hotové výlohy ¼% z požadované ceny objektu do záznamu daného.

P r v ý s o u d žalobě vyhověl. O d v o l a c í s o u d žalobu zamítl, podstatně z důvodu, že mezi stranami byla písemnou úmluvou ujednána pouze 2% provise pro případ, že dojde prostřednictvím žalobcovým k prodeji vily. Z pouhého přijetí provozovacího řádu se sazebníkem, třeba že přijetí to bylo v písemné úmluvě potvrzeno, že nedá se vyvoditi závazek žalovaného k zaplacení zmíněné 1/4% provise.

Dovolací soud dovolání žalobcovu nevyhověl, a to z těchto d ů v o d ů:

Marně se odvolává dovolatel na zákonná ustanovení §§ 1152 a 1155 obč. zák., když opíral žalobní nárok o smlouvu zprostředkovatelskou, která jest podle ustálené judikatury tohoto nejvyššího soudu s m l o u v o u s v é h o d r u h u a na kterou tedy nelze použíti oněch ustanovení. (Srv. rozhodnutí čís. 3985 sb. n. s.)

Názor dovolatelův, že schválený jeho provozovací řád jest závaznou listinou o b o u smluvních stran, nemá v zákoně opory. Za listinu ve smyslu § 294 c. ř. s. nelze jej považovati, když nebyl žalovaným podepsán. Také v zákoně číslo 203/1925 Sb. z. a n. není ustanovení, že již přijetím provozovacího řádu a sazebníku béře strana na sebe závazky tam uvedené. Schválený řád a sazebník ve smyslu § 4 uvedeného zákona j e s t v p o d s t a t ě j e n u s t a n o v e n í m n e j v y š š í s a z b y p r o t u t o ž i v n o s t a má p o u z e účinek, že úmluva jest, pokud zprostředkovatel požaduje odměnu převyšující stanovenou sazbu, podle § 879 obč. zák. nicotná. (Srovnej rozhodnutí čís. 10.675 sb. n. s.)

Žalobce, ujednav se žalovaným výslovně 2% provisi v pří-

padě uskutečnění prodeje a odevzdav bez jiného prohlášení takovou listinu žalovanému, učinil tak pouze v důsledku povinnosti uložené mu v § 4, odst. 7, zákona čís. 203/1925 Sb. z. a n., a nemohl proto z okolnosti, že žalovaný listinu přijal, ani ve smyslu § 863 obč. zák. usuzovati, že tento mlčky převzal závazky v ní uvedené. Žalobce netvrdil, že žalovanému oznámil, že mu bude účtovati provisi podle sazeb. V takovém případě byly by se tyto staly součástí dohodčí smlouvy, ovšem za předpokladu, že byly žalovanému oznámeny způsobem v zákoně předepsaným. (Srov. rozhodnutí čís. 8883 sb. n. s.)

Nebylo tu proto závazku žalovaného zaplatiti žalobci při odvolání příkazu 1/4% provise z udané prodejní ceny, a neposoudil odvolací soud věc po stránce právní nesprávně, když žalobní nárok zamítl, dospěv k úsudku, že patrný úmysl stran byl ujednati jen 2% provisi.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 1. března 1934 č. j. R v I 900/32/1. Dr. Jar. Koutník.

Zpětvzetím žaloby jest zmatečnost řízení odčiněna a procesní úkony stran se staly bezúčinnými.

O žalobě o zaplacení trhové ceny za uhlí nařídil procesní soud první rok, k němuž se za žalovanou stranu dostavil správce konkursní podstaty. Žalovaný do jednání vstoupil a namítal nepřípustnost pořadu práva, což protokolem bylo zjištěno. V dalším jednání před soudem I. stolice nabízela žalující strana důkazy o tom, že nejde o žalobu, spadající pod zákaz § 7, odst. 1 konk. ř. a ve lhůtě k pojmenování svědků o této okolnosti soudem dané vzala žalobu podáním zpět s tím, že tak činí, protože nemá procesního odpůrce.

Správce konkursní podstaty se zpětvzetím, nikoliv ale s důvodem tohoto zpětvzetí souhlasil a soud I. stolice zpětvzetí vzal na vědomí, přisoudiv správci konkursní podstaty útraty sporu.

V důvodech svého usnesení soud I. stolice uvedl:

»Žalobce zaplatiž žalované straně útraty sporu určené, poněvadž žalobce vzal žalobu zpět a jest zcela nerozhodno, z jakého důvodu tak učinil. Tvrdí-li žalobce, že tak učinil z toho důvodu, že nemá protistrany, pak bylo na něm, aby navrhl prohlášení řízení za zmatečné a vzájemné zdvižení nákladů, vzal-li však žalobu zpět, pak jest povinen podle § 237 c. ř. s. k náhradě útrat sporu žalovanému, při čemž na motivu žalobcovu, jenž ho ku zpětvzetí žaloby přiměl, vůbec nezáleží.«

Žalobce proti tomuto usnesení podal stížnost a soud rekursní rozhodl takto:

»Ke stížnostem prohlašuje se celé řízení, počínajíc prvním rokem, zmatečným a žaloba se odmítá. Útraty se navzájem zdvihají.